

مبانی و معیارهای رفتار حرفه ای خوب دانشگاهی

▪ مقدمه

- ✓ کار دانشگاهی کیفی در علوم پزشکی مستلزم توانمندی حرفه ای در آموزش به دانشجویان، مراقبت جامع در سلامت و بیماری و پژوهش های مرتبط سلامت جامعه و نیاز دانشجویان ودانشگاه است.
- ✓ محور توجه ،برنامه ریزی وتلاشهای یک عضو هیأت علمی خوب در علوم پزشکی **!“ارتقای سلامت جامعه“** است.
- ✓ دستیابی به جامعه سالم در گروه تربیت نیروی انسانی توانمند ،کارآمد،قابل اعتماد و بالنده در رشته های مورد نیاز جامعه است.
- ✓ برای تربیت نیروی انسانی خوب نیازمند مراکز آموزشی و اعضای هیأت علمی برخوردار از دانش، نگرش ، مهارت و رفتار حرفه ای مناسب هستیم .
- ✓ ارتقای علوم پزشکی و نظام سلامت وهمچنین آموزش دانشجویان نیز در گرو پژوهشهای نوآور در راستای پاسخگویی به نیازهای فوق است.
- ✓ لازمه کاردانشگاهی اثربخش وپاسخگو، پایبندی به **اخلاق حرفه ای** است.
- ✓

عضو هیأت علمی مطلوب

از یک عضو هیأت علمی خوب در علوم پزشکی از نظر حرفه ای انتظار می رود:

۱. تربیت نیروی انسانی کارآمد، گسترش دانش و فناوری در علوم پزشکی وارتقای کیفیت مراقبت های جامع در سلامت و بیماری را مهمترین هدف و محور تفکر وتلاشهای حرفه ای خویش قرار دهد.
۲. توانمندی وعملکرد حرفه ای خود را همواره ارتقا بخشد.
۳. در زمینه آموزش ، پژوهش ومراقبت جامع در سلامت و بیماری در رشته خود از دانش ، نگرش ومهارت کافی برخوردار باشد.
۴. برای روزآمد نگه داشتن دانش ومهارت حرفه ای خود از منابع متنوع ومورد نیاز مانند اینترنت ، مجلات وکتابهای مرتبط ،سمینار و دوره های آموزشی و خود ارزیابی مستمر بهره گیرد.

۵. دستورالعمل ها، مقررات و قوانین حرفه ای و دانشگاهی را همواره مراعات کند.
۶. آخرین رویکردها و دستاوردهای علمی در رشته خود را بکار گیرد.
۷. از روشها و یافته های روز در زمینه آموزش و پژوهش بهره گیرد.
۸. در حوزه مسئولیت و تدریس خود (مانند گروه آموزشی، بخش بالینی یا پایه، دوره آموزشی و...) از موثرترین روشهای مدیریت و بهبود کیفیت بنحومطلوب بهره گیرد.
۹. دامنه عملکرد و مسئولیت حرفه ای خود را بشناسد و همواره مراعات کند.
۱۰. استانداردهای مراقبت مطلوب، آموزش موثر و پژوهش مناسب را همواره و در هر سطحی از عملکرد خود رعایت کند.
۱۱. الگوی رفتار حرفه ای و اخلاقی شایسته ای باشد.

در تدریس

۱۲. به تدریس و تربیت دانشجو عشق بورزد و آن را یک کار بسیار مهم تلقی کند
۱۳. به همه دانشجویان احترام بگذارد و نسبت به آنان عادلانه رفتار کند
۱۴. بر محتوا یا موضوع درس خود تسلط کافی داشته باشد.
۱۵. نیازهای یادگیری دانشجویان را به روش درست شناسایی کند.
۱۶. برای پاسخگویی به نیاز دانشجویان به روش صحیح برنامه ریزی کند.
۱۷. برای هر درس اهداف رفتاری ویژه را متناسب با وظایف حرفه ای و سطح یادگیری دانشجویان تدوین کند.
۱۸. در تدریس خود از عرصه، روش و ابزار متناسب با اهداف یادگیری بهره گیرد.
۱۹. یادگیری دانشجویان را بر اساس محتوا و هدفهای یادگیری به روش مناسب ارزیابی کند.
۲۰. برنامه ها و فرایندهای آموزشی را بر اساس طرح مدون و به روش صحیح ارزشیابی کند.
۲۱. در بازنگری و اصلاح برنامه از نتایج موثق ارزشیابی بهره گیرد.
۲۲. در برخورد با دانشجویان، همکاران و مراجعین همواره صداقت، درستکاری، امانتداری، عدالت، مفید بودن، نوع دوستی، احترام و خوشرویی را مراعات کند.
۲۳. حقیقت جویی، آزاد اندیشی، مشارکت و کارگروهی را تشویق و عملاً گسترش دهد.
۲۴. در برخورد با خطاهای دانشجویان همواره با گشاده رویی و بخشندگی رفتار کند.
۲۵. از انتقادات دیگران با خوش رویی استقبال کرده و در اصلاح خود بکوشد.

۲۶. از موقعیت خود ویا نیاز دانشجویان یادگیران هرگز سوء استفاده نکند.

۲۷. از وقت و توانایی خود در راستای کمک به دانشجویان و موسسه آموزشی بطور کامل و اثر بخش استفاده کند.

۲۸. به ایجاد محیط یادگیری مثبت ، انسانی ، مشوق ، با انضباط ، بانشاط و اخلاقی کمک کند.

۲۹. بهنگام تعارض بین منافع یا موقعیت شخصی با نیاز دانشجویان یا بیماران ؛ همواره انجام وظیفه و پاسخگویی به نیاز آنان را در اولویت قرار دهد.

۳۰. برای ایفای نقش حرفه ای مناسب ؛ اوقات فراغت ، سلامت فردی و نیازهای خانواده خویش را بخوبی مدیریت کند.

۳۱. همواره شئونات انسانی و حرفه ای خود را مراعات کند.

۳۲. در ارتقای دانش و فناوری در رشته خویش نقش مطلوب ایفا کند.